

Kompagniernes og de mindre Deles Vedkom-
mende, at det, selv om en Mand hvert andet Aar
i en Række af Aar vedbliver at komme i Leir, er
lidet sandsynligt, at han det ene Aar vil komme
til at fægte paa det samme Punkt som det andet;
thi vi maa erindre, at hans Opgave og Plads
under de forskellige Feltforhold efter al Rimelig-
hed vil variere. Hvad endelig den Omstændighed
angaar, at man ogsaa bestandig hører Tale om,
at Leirøvelserne og de større Øvelser saa godt som
udelukkende skulle være til for de Kommanderendes
og navnlig for de høiere Kommanderendes Skyld,
maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at det værne-
pligtige Befalingsmandsskab efter den Uddannelses-
maade, som Udvalgets Flertal foreslaar, kun ved
de større Øvelser vil komme til at deltage paa en
saadan Maade, at de kunne faae en Forestilling
om, hvad de under virkelige Krigsforhold have at
gjøre. For dem vil netop de større Øvelser i en
overveiende Grad efter Flertallets Forslag, men
tilsels ogsaa efter den nuværende Ordning, være
saa godt som det eneste Middel til en virkelig
felmæssig Uddannelse. Derfor har jeg overveiende
store Betænklichkeiten ved at gaa bort fra Leir-
øvelserne, og jeg har saa meget større Betænklig-
hed derved, som jeg efter den hele Maade, hvor-
paa vi her i Landet se paa de militære Øvelser,
og efter den ringe Grad af Enthusiasme, som er
tilstede for dem, er overbevist om, at der, hvis vi
komme til Kantonnementsovelser, og de blive drevne
saaledes, som de skulle drives, for saa vidt de
skal medføre nogen videre Nytte, nemlig over en
større Del af Landet, efter et Par Aars Forløb
vil blive reist et saadant Strøg fra de Egne, som
ere bleven berørte af dem, at man meget hurtig
vil komme til det samme Resultat med Hensyn til
dem, som man er kommen til med Hensyn til
Forstærkningens Øvelser: For iaar skulle de ikke
finde Sted. — Jeg skal imidlertid ikke gaa dybere
ind paa denne Sag. Det, der her bliver sagt,
har ganske vist ikke synderlig Betydning for
Spørgsmaalets Afgjørelse i Dieblisset. Efter at
man igaar er kommen til det Resultat, som man
ved den stedfundne Afstemning kom til, kunde vi
i Grunden gjerne bruge den Fremgangsmaade at
betragte alt det Øvrige som vedtaget uden Afstem-
ning, thi det er dog det, som vil ske. (Th. Niel-
sen: Saa tal for at overbevise Landet!) Egent-
lig skulle man tale i denne Sal for at overbevise
de ærede Medlemmer, men det er jo nu tilsels
opgiivet. — Jeg skal dog endnu, inden jeg slutter,
tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger. Det
ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds

(Bojfen) gjorde en Bemærkning med Hensyn til
Resultatet af Vintermandskabets Uddannelse, hvil-
ken han ikke vil have forstaaet saaledes, som baade
det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds
(Overmoes) og jeg havde forstaaet den. Det maa
altsaa forstaaes som det ærede Medlems egen Me-
ning, at Resultatet af Vintermandskabets Uddan-
nelse er saaledes, at det, naar det bliver anvendt
til Sommerøvelser, er ikke lidet ringere end det
Mandskab, som bliver indkaldt efter at have været
hjemsendt. Dette er en overordentlig haard Dom
over den Maade, hvorpaa man har anvendt dette
Mandskab. Jeg maa tilstaa, at min Erfaring
Intet siger derom, og at jeg har den Overbevis-
ning, at dette Mandskab er ikke lidet bedre, lidet
brugbarere og lidet dygtigere til at finde sig til
Rette end det, der har været hjemsendt, men,
skulde det virkelig paa noget Sted forholde sig
saaledes, som den ærede Ordfører siger, hvorfor
da ikke raade Bod derpaa? Der er dog ingen
Grund til at antage, at Krigsbestyrelsen skulde
være saa besynderlig, at den ikke skulde kunne
give dette Mandskab den bedst mulige Uddannelse.
Naar Krigsbestyrelsen bliver oplyst om, hvad den
maa antages ikke at vide, at denne Uddannelse
har været saa slet, er jeg overbevist om, at den
vil gjøre Alt, hvad den formaa, for at bringe
den til at fyldestgjøre det Niemed, hvori Mand-
skabet holdes inde, nemlig at kunne danne en
Støtte for det Mandskab, som kun har havt en
kortere Tjenestetid. — Der er i Flertallets Be-
tænkning udtalt forskellige Ting, som en fyldigere
Forhandling nok kunde have givet mig Anledning
til at dvæle noget nærmere ved. Derpaa skal jeg
nu ikke indlade mig; men der er dog en Bemærk-
ning, som jeg ikke kan anse det for forsvareligt at
lade staa hen uden Dmtale. I Betænkningen Sp.
184 under Bemærkningerne til § 7 siger Flertal-
let: „Ved den Maade, hvorpaa man ved Ses-
sionerne aarlig betegner en overordentlig stor
Mængde Værnepligtige som udygtige til egentlig
Krigstjeneste, ofte som det synes af meget ringe
Marsjager, er man paa Veien til at omgaa den
almindelige Værnepligt.“ Dette er en Udtalelse,
som, fremsat i et offentligt Dokument og fremsat
her i Rigsdagen, kræver nogen mere Dokumenta-
tion end den, der her er bleven den tildel. Man
bestylder Sessionerne, som ere en Domstol — det
er Sessionerne nemlig ifølge deres Sammensæt-
ning og Karakter —, for at handle saaledes, at
de ere paa Veie til at omgaa den almindelige
Værnepligt. Sessionen har sine bestemte Regler,
hvorefter den gaar. (Ordføreren: Det er og